



## **Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio**

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt  
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Ab Alexandro VII. Ad Clementem X.

**Luxemburgi, MDCCXLII.**

CLXIX. Pro Fratribus Ordinis Prædicatorum Teutoniæ, ne videlicet in illa  
Provincia fiat ulla secessio, divisio, aut separatio, sub pœna  
excommunicationis &c.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74833](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74833)

omnino esse servandas, & executioni mandandas, prout servari, & executioni mandari jubemus, perpetuum desuper silentium imponentes sub pœnis contentis in primo dictis nostris literis editis die 16. Januarii 1662.

§. 48. Cæterum ex hac nostra declaratione, quoad ea quæ memoratis literis nostris, & his præsentibus non adferantur Monasteriis Monachorum Reformatorem in Regno Gallie, eorumque strictæ Observantiæ, aliquod præjudicium generare non intendimus, sed illam in sua firmitate, ac robore volumus permanere, perinde ac si eadem literæ non emanassent. Quin imò nostræ intentionis est eandem strictam Observantiam in sua laudabili vivendi ratione conservare, ac pro illius conservatione, & incremento pastoralis nostri officii partes gratiose, ac favorabiliter impendere, unde Abbatem Cistercii, & primarios quatuor Abbates serio in Domino monemus atque adhortamur, eisdem in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipimus, & mandamus, ut ipsam strictam Observantiam non modò protegere, ac zelo charitatis complecti, verum etiam diffundere, & propagare pro viribus studeant ut in dies benedicente Domino in Ecclesia militante fructus ferat uberiores.

§. 49. Similiter declaramus validas fuisse, & esse Professiones à Monachis strictæ Observantiæ in hanc usque diem emissas, necnon absolutiones cum actis hucusque gestis, quæ suum plenarium fortitè sunt effectum, ita ut prædictarum ac præsentium nostrarum literarum vigore nullitatis vitio minimè subjacuisse, aut subjacere censeantur, nec propterea à quoquam impugnari, infringi, aut in controversiam adduci ullatenus possint, sicque per quoscumque Judices ordinarios, & Delegates, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, & alios quoslibet quacumque præminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & autoritate, judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si quid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, non obstantibus præmissis, ac nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de non tollendo jure quæsito aliisque Apostolicis, ac universalibus Provincialibusque Conciliis editis, generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus necnon dicti Ordinis ejusque Congregationum, Provinciarum, Monasteriorum, & locorum quorumcumque, aliisque quibuslibet etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, etiam eidem Ordini ejusque Congregationibus, Provinciis, Monasteriis, & locis, ac illorum Superioribus, Abbatibus, Monachis, & personis quibuslibet sub quibuscumque verborum tenoribus, ac formis, & cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & quanticumque vicibus & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus, specialibus, specificis, expressis, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, servatis, & insertis respectivè habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præ-

missorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 50. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur ubique, quæ præsentibus ipsis adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 19. Aprilis 1666. Pontificatus Nostri Anno 12.

Dat. P. A. 12.  
die 19. April.

Pro Fratibus Ordinis Prædicatorum Teutoniæ, ne videlicet in illa Provincia fiat ulla secessio, divisio, aut separatio, sub pœna excommunicationis &c.

CLXIX.

ALEXANDER PAPA VII.

Edita An. D.  
1666.

Ad futuram rei memoriam.

**I**N supremo militantis Ecclesiæ Solio, divina dispositione constituti, illa quæ ab Ordinum Regularium Superioribus ad conservandam unitatem, avertendasque scissuras, prudenti, salubrique disposita esse noscuntur consilio, ut firmiora semper atque stabiliora persistant, libenter cum id à Nobis petitur Apostolici muniminis præsidio roboramus.

Exordium.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Prior Provincialis Provinciæ Teutoniæ Ordinis Prædicatorum, quod alias videlicet die 7. Maii 1661. pro conservanda unitate, & indivisione dictæ Provinciæ emanavit à dilecto etiam filio Magistro Generali dicti Ordinis præceptum quo omnibus sibi subiectis, ubivis locorum intra vel extra Provinciam morantibus, aut moraturis, cujuscumque sint gradus, dignitatis, aut conditionis, prohibet ne quisquam per se, vel alium, seu alios, sive Religiosos, sive Sæculares directè, vel indirectè, clam, vel palam apud Religiosos Ordinis prædicti, vel extraneos quacumque dignitate, fastigio, officio, aut honore fulgentes, sub ullo colore, prætextu, titulo, motivo tractet, vel tractari faciat, suadeat, procuret, aut quoquo modo sollicitet, vel cooperetur, ad hoc, ut in prædicta Provincia fiat ulla secessio, divisio, aut separatio, sive inter veteres Provinciæ partes, sive inter eandem, & partes quæ novissimè per incorporationem anno 1653. die 10. Martii factam accesserunt; sicque omne divisionis tentamentum excludit, ac vetat, sub pœna excommunicationis latæ sententiæ, privationis utriusque vocis, graduum, & officiorum, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa, aliisque pœnis arbitrariis ipso facto incurrendis, & alias prout uberius continetur in ipsius Magistri Generalis literis patentibus desuper expeditis, tenoris qui sequitur, videlicet.

Præceptum  
Magist. Gen.

§. 2. Frater Joannes Baptista de Marinis Sacræ Theologiæ Professor Ordinis Prædicatorum humilis Magister Generalis, & servus. Quod apud Esaiam ipsemet Deus, hæc sibimet appropriet epitheta: Ego Dominus faciens pacem, & creans malum, nonnullis quidem captu fat arduum videtur, siquidem à Deo non creatur malum, nec nisi bonum esse potest quicquid à creatore tam bono producit. At ex ipso creandi vocabulo nodum solvit Basilius Magnus, innuens malum creari quando ex ipso (utpotè nihilo) elicitur bonum. Tamen igitur causæ Deo inferiores creare ne quidem ut instrumenta possint. Sicut tamen conantur ex malo bonum elicere, optimum censentur imitari Creatorem. Hoc porro & Nos satagimus advigilantes, ut in grege Nobis commisso, si qua erumpant mala, ea ipsa transeant in bonam novi boni occasionem, ac suo modo creentur dum ex confusione ordo, ex remissione disciplina, ex turbatione tranquillitas formatur, ac re-

formatur.

formatur. Nimirum hæc divini artificis quantumque Nos decet imitatio faciens pacem, & creans malum. Sanè ingenti commodo suo id Superioribus annis experta est Provincia nostra Teutoniarum, cujus hodierna quies, pax, unitas, in tanti corporis vasta amplitudine non utique gauderet, hac firmitate, nexu, munimento, nisi ex ipsismet ejus intestinis quibusdam motibus, rimis, ac nutu in rupturam propendulo tempestivè invigilasset, ad faciendam pacem, & curandum malum, ex ipso dissidiorum hiatu educentes illud amicabile gluten quo in germanam concordiam denuò compaginata saluberrimam (qua & conservatur) conservat unionis suæ integritatem. Verùm, ut fluxæ sunt humanarum rerum vices, obstructo illic periculo alia (sed alibi, & ab aliis) erupit novæ scissuræ tentatio, dum nuper nonnulli ex nostris in Siria, ejusque conterminis dictæ Provinciæ recentius, ac legitimè incorporati rursus ab illa separari, imò, etsi fieri posset notabiles ejus partes secum abstrahere quaeserunt. Quorum prætionem postquam maturimè per complures menses examinavimus, liquidò demum competimus eam communi Religioni bono neutiquam coherere, nisi quatenus occasionem Nobis præbet ex ea commotione novam eliciendi pacem, qua pristinum illud indivisæ Teutoniarum gluten securius corroboretur, & Provinciæ illius integritas etiam adversus hujus extremi membri detractionem, vel potius ipsummet hoc membrum à proprio interitu fortissimè præmuniatur, quod ubi præstiterimus, divino illo creandi artificio Nos probè perfunctos nemo prudens negabit.

§. 3. Proinde harum serie nostrique officii auctoritate omnibus, & singulis nostræ curæ subiectis ubicumque locorum morentur, aut impostorum moraturi sint intra, vel extra dictam Provinciam, ad eam pertinentibus, sive ab ea extraneis cujuscumque gradus, dignitatis, aut conditionis existant in virtute Spiritus Sancti, sanctæ obedientiæ sub formali præcepto, item sub pœna excommunicationis latæ sententiæ, necnon privatione utriusque vocis, graduum, officiorum, perpetuaque inhabilitate ad ullam in Ordine promotionem, aut functionem honorificam obtinendam, vel obeundam, aliisque arbitrio nostro taxandis pœnis insimul cum omnibus jam taxatis ipso facto incurrendis prohibemus. ne quisquam per se, vel alium, aut alios, seu Religiosos, seu Sæculares directè, vel indirectè clam, vel palam apud nostros, vel extraneos quacumque dignitate, fastigio, officio, aut honore fulgentes sub ullo colore, prætextu, titulo, aut motivo tractet, vel tractari faciat, suadeat, procuret, aut quoquo imaginabili modo labore, cooperetur, vel sollicitet, quòd in prænominata nostræ Teutoniarum Provincia ulla fiat secessio, divisio, aut separatio, sive inter veteres Provinciæ partes, sive inter illam, & partes, quæ recentè ipsi per incorporationem anno 1653. die 10. Martii de nostra commissione factam accesserunt, eumque in finem præsentium tenore verbatim, ac de integro renovamus, & cum omnibus suis clausulis confirmamus patentes nostras eodem anno die 12. Aprilis desuper expeditas, quibus, & Provinciæ Teutoniarum in divisionem, & quinque Conventuum Styriæ cum ea incorporationem stabilivimus, & approbavimus, non secus ac dictæ patentes syllabaticam repetitæ hic insererentur. Et ne horum ignorantia cuiquam suffragetur, mandamus universis per totam dictam Provinciam Prioribus, & Præfidentibus Conventuum sub eodem formali præcepto, ac pœna absolutionis ab officio, quatenus harum integram tenorem intra biduum à receptione coram sua Religiosa Communitate publicè legi faciant, ac inviolabiliter observari. Confidimus bonos omnes huic nostræ enixæ voluntati ingenuè promptèque parituros, ex quo continua

tot annorum serie tam experti sunt, quanta cum modestia susceperint, quam Religiosa fide, ac tranquillitate hætenus observarint ambæ antiquiores illius Provinciæ portiones nostrum reparatæ unionis, & concordia saluiferum præceptum, adeò quod toto isthoc octennio nullus omninò ex iis partibus apud nos delatus fuerit qui, vel leviter gluten illud dissolvere, aut saltem verbulo arrodere attentarit, quod in illa constanti natione amare, atque laudare non desinimus. Idem incorporatus studium esto, quorum in hoc præcipue spectamus utilitatem, & incrementum. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti Amen. Quibuscumque in contrarium non obstantibus. In quorum omnium fidem, ac robur his sigillo nostro munitis propria manu subscriptimus, Romæ in Conventu nostro S. Mariæ super Minervam die septima Maii 1661.

§. 4. Cum autem sicut eadem expositio subungebat præceptum prædictum ubique in dicta Provincia ritè notificatum, & communi ejusdem bono salubre imò pernecessarium agnoscantur, Nobis propterea dictus Prior Provincialis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsum Priorem Provinciale specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censes hujusmodi supplicationibus inclinati. De Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpitorum consilio attentis narratis, ac visis per eosdem Cardinales literis patentibus Magistri Generalis Ordinis hujusmodi in authentica forma exhibitis tenoris præinserti, eisdem literas auctoritate Apostolica tenore præsentium benignè approbamus, & confirmamus, & omnimodæ executioni demandari jubemus sub pœnis in ipsis literis contentis, ac perpetuum super præmissis silentium imponimus, salva tamen semper eisdem præmissis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

§. 5. Decernentes eisdem præsentibus literas semper firmas, validas, effectus existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab illis respectivè inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quidquid secus super his à quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dictorum ordinis, & Provinciæ hujusque Conventuum quorumlibet etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenore præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permanens ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 7. Volumus autem, ut præsentium litterarum transumptis, seu exemplis etiam impressis,

manu

Confirmat  
præsentium  
Præceptum.

Decretum  
irritans.

Contrariis  
derogat.

Transumptum  
fides.

ANNO  
1666.  
& 1667.

ALEXANDER SEPTIMUS.

233 ANNO  
1667.

D. P. An. 12.  
die 9. Junii.

manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 9. Junii 1666. Pontificatus Nostri Anno duodecimo.

CLXX.

Quibusdam locis Congregationis Somaschæ facta concessio sepeliendi Alumnorum Cadavera sine interventu Parochorum.

Edita An. D.  
1667.

ALEXANDER PAPA VII.

*Ad perpetuam rei memoriam.*

Motiva.

**D**udum pro parte tunc existentis Præpositi Generalis Congregationis Clericorum Regularium Somaschæ, alias S. Majoli Papien. felic. record. Paulo Papa V. Prædecessori nostro exposito, quod inter Rectores Collegiorum, ac Seminariorum, & Academiarum curæ, & administrationi dictorum Clericorum commissorum ex una, ac Parochos ex altera partibus, nonnullæ lites, seu controversiæ super sepeliendi in Ecclesiis Collegiorum, ac Seminariorum, & Academiarum, hujusmodi cadavera Scholarium, Clericorum, & Convictorum, qui pro tempore in Seminariis, Collegiis, & Academiis hujusmodi decedebant, sapius oriebantur, ad quas quidem lites, seu controversias, de cætero evitandas dictus Præpositus Generalis plurimum desiderat, Rectoribus, & Clericis prædictis opportunè provideri.

§. 1. Idem Paulus Prædecessor, supplicationibus illorum nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, Amerin. & Gallii nuncupati Comen. & Burgi Lugani Comen. Dioc. necnon Oppidi Trivultii Mediolanen. Dioc. Collegiorum, ac Ravennaten. & Patriarchalis Venetiarum Seminariorum, necnon Terræ Salodii Brixien. Diocesis, ac Sancti Spiritus propè, & extra Portam Cumanam Mediolanen. & S. Majoli Papien. Academiarum Rectoribus respectivè, ut in S. Angeli, S. Mariæ de Rondineto nuncupat. S. Antonii, & Sanctæ Crucis, necnon S. Catharinæ, & Sanctissimæ Trinitatis, ac S. Benedicti, S. Spiritus, & S. Majoli eorum Ecclesiis respectivè, absque Parochorum interventu, Scholarium, Clericorum, & Convictorum prædictorum in Collegiis, Seminariis, & Academiis, hujusmodi pro tempore decedentium Cadavera, sine tamen quorumcumque jurium Parochialium præjudicio, Ecclesiastica sepulturæ tradere liberè, & licitè valerent, ita tamen tamen ut, antequam sepulturæ traderentur, Rectores prædicti Parochos certiores facere tenerentur, Apostolica auctoritate concessit, & indulset, & alias, prout in ipsius Pauli Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 27. Octobris 1614. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, uberius continetur.

§. 2. Cum autem, sicut dilectus filius modernus Præpositus Generalis Congregationis prædictæ Nobis nuper exponi fecit, eadem Congregatio subinde Seminarium Ducale S. Antonii Venetiarum, ac Sanctæ Mariæ Scholarium Veronen. S. Bartholomæi Brixien. S. Leonardi Bergomen. Sanctæ Mariæ Laudens. S. Angeli Custodis Taurinen. & Sanctæ Mariæ Angelorum Fossanen. Civitatum, necnon S. Georgii Oppidi Novarum Derthonen. & S. Bartholomæi Oppidi Merati Mediolanen. Diocesium Collegia acquisiverit, seu illa curæ, & administrationi Clericorum Regularium dictæ Congregationis commissa fuerint, dictus vero Præpositus Generalis litibus, & con-

troversis, quæ inter Rectores, & Clericos Seminarium, & Collegiorum hujusmodi, ac Parochos super jure sepeliendi Cadavera Scholarium, Clericorum, & Convictorum in eisdem Collegiis, & Seminario pro tempore decedentium pariter oriri possent, maturè occurri, illarumque materiam recidi plurimum desideret; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut jam dictis Rectoribus, & Clericis opportunè in præmissis providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignemur.

§. 3. Nos igitur pacem, & quietem inter Regulares, & Ecclesiasticas personas conservari cupientes, dictosque modernum Præpositum Generalem, ac Rectores, & Clericos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Seminarium Ducalis S. Antonii Venetiarum, ac S. Mariæ Scholarium Veronen. S. Bartholomæi Brixien. S. Leonardi Bergomen. S. Mariæ Laudens. S. Angeli Custodis Taurinen. & S. Mariæ Angelorum Fossanen. Civitatum, necnon S. Georgii Oppidi Novarum Derthonen. & Bartholomæi Oppidi Merati Mediolanen. Diocesium, hujusmodi Collegiorum Rectoribus respectivè, ut in eisdem Seminariis, & Collegiis Ecclesiis absque Parochorum interventu, Scholarium, Clericorum, & Convictorum in Seminario, & Collegiis hujusmodi, non electa sepultura, pro tempore decedentium Cadavera, sine præjudicio tamen quorumcumque jurium Parochialium, Ecclesiasticæ sepulturæ tradere, libere pariter, & licitè valeant respectivè, ita tamen, ut antequam sepulturæ tradantur, iidem Rectores Parochos certiores facere teneantur, Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus similiter, & indulgemus.

§. 4. Non obstant. Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 12. Martii 1667. Pontificatus Nostri Anno duodecimo.

Confirmat  
prout in Rub.

D. P. A. 12.  
die 12. Martii.

De non celebrandis Missis de Requiem in duplicibus, exceptis Anniversariis ex dispositione Testatorum relictis.

ALEXANDER PAPA VII.

*Ad perpetuam rei memoriam.*

**C**redita Nobis cœlitus dispensationis officium salubriter exequi adjuvante Domino jugiter satagentes, & quamplurima dubia in diversis mundi partibus orta, & in Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum deducta occasione decreti ejusdem Congregationis, die 5. Augusti 1662. editi, ac à Nobis approbati, de non celebrandis Missis de Requiem in duplicibus tollere, atque dirimere cupientes.

§. 1. De memoratorum Cardinalium consilio auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus in primis aliud decretum prædictæ Congregationis editum in una Novarien. die 22. Novembris 1664. quo declaratum fuit, Anniversaria, & Missas cantatas de Requiem relictas ex dispositione Testatorum quotannis in die ipsorum

CLXXI.

Edita An. D.  
1667.

Exordium.

Excipiuntur  
Anniversariis.